

Komunikacja chorób i mechanizmów obronnych

Mgr inż, Dr. n.t, Tom Chalko, 17 marca 2020 r

„W życiu nie należy się niczego obawiać, należy tylko zrozumieć. Nadszedł czas, aby zrozumieć więcej, abyśmy mogli mniej się bać ... ” Marie Skłodowska Curie (1867-1934)

Streszczenie: Rosnąca liczba (obecnie około 15%) przypadków zakażeń wirusem COVID-19 nie daje się objaśnić „ustalonymi mechanizmami” transportu, takie jak przenoszenie białek wirusa przez bezpośredni *mechaniczny* kontakt z powierzchniami lub kropelkami skażonymi wirusem. Z drugiej strony pojawiają się dowody na to, że pandemia wirusa spowalnia się znacznie szybciej w okolicach, w których duża liczba ludzi *wyzdrowiała* po zarażeniu wirusem [2]. Ten artykuł jest próbą wyjaśnienia tej sytuacji, biorąc pod uwagę rolę przekazywania i przetwarzania informacji w przenoszeniu chorób i odzyskiwaniu zdrowia. Dyskusja wskazuje na możliwość aktywnego sposobu kontrolowania pandemii w przypadku braku szczepionek.

System odpornościowy

Rolą „systemu odpornościowego” jest ochrona żywych organizmów (ochrona życia) przed różnymi zaburzeniami, urazami, truciznami i innymi zagrożeniami życia. Do powszechnie obserwowanych właściwości normalnie funkcjonującego układu odpornościowego w organizmach żywych należą:

1. Umiejętność *rozpoznawania* zagrożeń
2. Zdolność *adaptacji* do nieoczekiwanych okoliczności, jeśli jest wystarczająco dużo *czasu*
3. Umiejętność *zapamiętywania* wcześniej napotkanych zagrożeń
4. Umiejętność *uczenia* się

Powyższe właściwości to oznaki *inteligencji*. Z tego powodu powinniśmy dopuścić do rozważań że układ odpornościowy działa *inteligentnie* i że podstawową istotą układu odpornościowego jest *inteligentne przetwarzanie informacji*. Układ odpornościowy musi najpierw *rozpoznać* zagrożenie, a następnie w sposób spójny *koordynować reakcję* żywego organizmu - przy użyciu dostępnych środków i ograniczonych możliwości w tym organizmie.

Problemy pojawiają się, gdy układ odpornościowy nie rozpoznaje zagrożenia wystarczająco szybko. Może się to zdarzyć, gdy białka wirusa są bardzo podobne do białek już istniejących w komórkach i / lub sam układ odpornościowy ma niewystarczające zasoby dla przetwarzania informacji (takie jak pamięć), ponieważ jest już zaangażowany w reakcję na wiele innych zagrożeń.

Należy podkreślić, że układ odpornościowy potrzebuje *czasu*, aby nauczyć się reagować na nowe zagrożenia. Dobrze znanym przykładem zapewniania czasu układowi odpornościowemu na naukę i reakcję jest zalecana pierwsza pomoc w przypadku ukąszenia jadowitej żmiji w Australii. (Jad węża również składa się z białek, podobnie jak wirus). Wywieranie nacisku na ukąszony obszar w połączeniu z przedłużonym unieruchomieniem zwalnia rozprzestrzenianie się trucizny w organizmie, i tym samym zapewnia układowi odpornościowemu *czas* na naukę reakcji ratującej życie.

Wirusy

Wirusy są to struktury białkowe, które nie są „żywe”. Wirusy same nie mogą się poruszać, nie mogą się rozmnażać i nie mają metabolizmu. Wirus jest uzależniony od „organizmów żywych” które go wchłaniają, metabolizują, a następnie go wytwarzają w większej ilości we własnych komórkach.

Ponieważ wirusy są wchłaniane, metabolizowane, a następnie wytwarzane przez komórki organizmów żywych żeby istnieć, możemy uznać je za „trucizny”, które mają zdolność zaskakiwania i dezorientacji układu odpornościowego organizmu przez pewien czas.

Powaga choroby wirusowej zależy od szybkości, spójności odpowiedzi / adaptacji układu odpornościowego, która jest indywidualna dla każdego człowieka.

Rola przesyłania i przetwarzania informacji

Skoro organizmy-gospodarze są w stanie same wytworzyć wirusa, to czy jest możliwe, że mogą one rozpocząć produkcję wirusa na podstawie *informacji* otrzymanych ze środowiska i od innych organizmów?

Ponieważ układ odpornościowy ma zdolność uczenia się, jakie jest prawdopodobieństwo, że *zdrowe* organizmy mogą *uczyć się* od układów odpornościowych organizmów, które skutecznie walczą / walczyły z chorobą i przetrwały?

Czy są jakieś oznaki w historii, że przekazywanie informacji i uczenie się może faktycznie mieć miejsce?

Jednym z dobrze znanych obserwowalnych zjawisk jest tak zwana „odporność stada”. Choroba rzadko niszczy całe stado (dużą grupę pojedynczych organizmów). Pewien odsetek stada umiera z powodu choroby, kolejny procent zaraża się chorobą i wraca do zdrowia, a pozostała część stada zyskuje odporność bez zarażania się chorobą.

Wszystkie pandemie w historii ludzkości zakończyły się w ten sposób, chociaż ludzie w tym czasie nie byli w stanie zrozumieć, co się z nimi dzieje. Wszystkie wcześniejsze pandemie (bez wyjątku) ustały, ponieważ zarówno osoby, które przeżyły, jak i osoby, które nigdy nie zachorowały na tę chorobę, rozwinęły wystarczającą odporność.

Wydaje się, że efekt „odporności stada” nie działa zbyt dobrze w grupach genetycznie kopiowanych organizmów. Znane są przypadki niszczenia całych populacji organizmów gdy są one zbyt podobne genetycznie.

Inną historycznie znaną praktyką kontroli epidemii jest celowe kontaktowanie zdrowych osób z ludźmi, którzy wyzdrowieli albo są w trakcie skutecznego powrotu do zdrowia.

Przykładem są lekarze i immunolodzy w Europie i Rosji, którzy organizowali grupowe wizyty zdrowych dzieci u dzieci, które wracały do zdrowia po śwince lub innych chorobach zakaźnych. Niektóre z odwiedzających dzieci rozwinęły bardzo łagodną wersję tych chorób, ale wszystkie odwiedzające dzieci uzyskały odporność bez doświadczania niewygodnych objawów.

Wydaje się, że pandemie ustępują, gdy znajduje się wystarczająco duża liczba osób które wyzdrowiały. Co ciekawe, obserwujemy to przy obecnej pandemii wirusa COVID-19. Pandemia spowolniła się do prawie-zatrzymania tylko w obszarze, w którym około 80 000 osób wyzdrowiało z choroby [2]. Wydaje się, że „efekt stada” działa nawet wtedy, gdy wszyscy członkowie stada przestrzegali ścisłej izolacji społecznej od miesięcy. Wydaje się, że 80 000 ludzi, którzy wyzdrowieli, może „ochronić” miliony ludzi wokół nich, po prostu komunikując nowo nabytą odporność.

Strach

Ciągły strach jest znany z tego, że zaburza logiczne myślenie, logiczne funkcjonowanie i zdrowie. Eksperymenty autora z elektro-fotoniczną diagnostyką medyczną zwaną GDV (Gas Discharge Visualization), stosowaną w Rosji od 1990 roku bez ograniczeń, pokazują, że objawy prawdziwej choroby (patologii) nie dają się odróżnić od objawów *strachu* przed tą chorobą w obrazach diagnostycznych GDV [1].

Rezultat ten sugeruje, że ludzie mogą wirtualnie „wywoływać” choroby we własnym ciele poprzez kultywowanie strachu przed tymi chorobami. Strach jest specyficzną formą informacji, która może znaleźć drogę do układu odpornościowego i zaangażować jego zasoby w proces, który od samego początku jest wyobrażony.

Przesyłanie informacji

W jaki sposób organizmy żywe mogą przekazywać informacje o ich funkcjonowaniu?

Kiedy umieścimy roślinę w klatce Faradaya (metalowa obudowa, która blokuje wszystkie pola elektromagnetyczne, z wyjątkiem grawitacji), roślina będzie cierpieć i umierać, bez względu na to, ile składników odżywczych jej dostarczymy. Chociaż powyższe zjawisko zostało przetestowane tylko na roślinach, jest wysoce prawdopodobne, że wszystkie żywe organizmy w ekosystemie wymieniają się informacjami bezprzewodowo za pomocą emitowanego przez nie promieniowania elektromagnetycznego, na przykład ciepła ciała w zakresie podczerwieni.

Innym możliwym mechanizmem przekazywania informacji jest splątanie kwantowe, ambitny ale iluzoryczny cel technologii przekazywania informacji na Ziemi, z którego Natura prawdopodobnie już korzysta od samego początku [1].

Wnioski

- Obserwacje sugerują, że transmisja informacji między żywymi organizmami nie tylko ma miejsce, ale jest ważnym czynnikiem w Naturze, aby zachować i utrzymać Życie.
- Przekazane informacje wydają się być w stanie komunikować nie tylko stany „choroby”, ale także stan „harmonii i porządku”, a także „sposoby powrotu do zdrowia” i „odporności”.
- Wstępne obserwacje omówione w tym artykule sugerują, że przekazywanie informacji między żywymi organizmami powinno stać się przedmiotem badań. W szczególności należy zbadać reakcję układu odpornościowego pracowników służby zdrowia, którzy skutecznie wyleczyli zarażonych oraz reakcje immunologiczne osób (rodzin), będących w kontakcie z osobami które wyzdrowiały - aby sprawdzić czy odporność się pojawia bez zarażenia.
- Uczenie się układu odpornościowego poprzez przekazywanie określonych informacji może stanowić długoterminową alternatywę dla szczepionek. Zamiast szczepić ludzi przed chorobą - powinno być możliwe nawiązywanie kontaktów zdrowych ludzi, którzy chcą uzyskać odporność z osobami, które skutecznie wyzdrowiały z danej choroby. Metoda ta będzie tańsza, szybsza, bardziej bezpośrednia, bardziej aktualna i mniej ryzykowna niż szczepienia.
- Wydaje się, że pandemię nieznanego i wysoce zaraźliwego wirusa można kontrolować, zachęcając ludzi do kontaktu z osobami, które skutecznie wyzdrowiały. Podobnie jak jedna osoba może zarażać wiele osób, jedna wyzdrowiała osoba może „transmitować” i „uczyć” odporności wielu ludzi, którzy jeszcze się wirusem nie zarazili.
- Natura zapewnia nam sposoby pomagania sobie w niesprzyjających sytuacjach. Wszystko, czego potrzeba, to inteligentne obserwowanie i śledzenie procesów obserwowanych w Naturze.

Bibliografia

1. Tom Chalko, “Mt Best Cookbook – introduction to Conscious Diet”, chapter “Food for thought” pp 114-132, ISBN 0977595013, (Scientific Engineering Research P/L 2006).
2. World Health Organisation – Situation reports <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/situation-reports>